

У п'ятій частині ми говоритимемо на тему

III 5-1 III

ПОБУДОВА СТОСУНКІВ ІЗ СПІВПРАЦІВНИКАМИ

1) *Взаємозалежність — це вияв Трійці*

12 прикладів із Нового Завіту, що об'єднуються під назвою «один одного», тут особливо варті застосування.

Додатковий «Перелік можливостей» буде запропоновано для тих, хто хотів би детальніше вивчити це питання.

Божий задум — це взаємозалежність.

Ми бачимо цей задум у тому, в якому взаємозв'язку перебувають Земля, Місяць і Сонце між собою.

Ми бачимо цей задум у мікроскопічних функціях клітин усередині наших тіл.

Ми часто не зважаємо на нього або сприймаємо його як належне, але якщо одна маленька частинка нашого тіла хворіє, то болить усе тіло.

Взаємозалежність — це таємниця.

Тільки Бог може здійснити духовне відродження, і все ж у Божественному задумі Він обмежує Себе, щоб віруючі Його рекламували (або проповідували).

Бог навмисно обмежив Себе, щоб працювати з людьми і через людей.

Він не лише зробив Адама духовною істотою, Він також створив його унікальним, щоб Адам був Його доглядачем над усім, що відбувається на землі.

І ще більш таємничою є сама природа Бога.

Взаємозалежність вбудована в саму Божу природу.

Ми називаємо це Трійцею.

Бог — це не Бог-диктатор.

Він Бог стосунків.

Ми читаємо, що в Собі Бог радився та рішення прийняв у взаємній згоді.

Воскресіння Христа — це дія кожної з іпостасей Трійці.

У результаті все, що робить Бог, — «вельми добре», Буття 1:31.

Це без міри краще, ніж ми можемо навіть собі уявити, Ефесян 3:20.

Це найґрунтовніша причина, чому Бог хоче, щоб ми були взаємозалежні один від одного.

Це засаднича причина, чому Бог так сильно протиставляється гордості.

Взаємозалежність потребує відносин.

Чим кращі відносини, тим краща взаємозалежність.

Чим краща взаємозалежність, тим красивіші, тим грандіозніші будуть результати.

Оркестр — це гарний наочний приклад для цієї думки.

Кожна людина і кожен окремий інструмент повинен бути точно настроєний.

Не настроєний *тільки під себе*, ніби для красивого соло; ні — все **набагато** чіткіше, **набагато глибше**.

Крім точного настроювання для особистої ефективності, і сама людина, і інструмент повинні бути дуже точно підлаштовані під інші інструменти.

Такого типу взаємозалежність Бог бажає бачити в керівництві церкви.

І саме такого роду взаємозалежність є практично нечуваною в Україні.

За колишніх урядових і соціальних структур цього майже не існувало в нашій країні.

Вас у цьому не виховували, мене у цьому не виховували.

Мене виховали у впевненості, що важливий я сам і що я повинен працювати, щоб щось відбувалося.

У мене в минулому було лише «я», «я», «я» і «я».

І в мене пішло ціле життя, щоб засвоїти, що взаємозалежність **набагато**, **набагато** ефективніша і що вона приводить до **набагато** більших і **набагато** прекрасніших результатів.

2) *Розділення — джерело проблем пастора*

Великий гріх, по суті, **ЄДИНИЙ** гріх — це розділення, розрив взаємин.

Сатана досяг успіху в розриві стосунків Адама з Богом.

Перша дія Адама, спрямована на досягнення незалежності, призвела до того, що він утік від Бога, втік якомога далі.

Згрішивши, Адам не хотів бути з Богом. Раніше він прагнув єднання з Богом, але нині він вже цього не хотів.

Він хотів бути сам.

Гордість каже: «Я», гордість розділяє і робить нас одинаками.

Гордість — це піднесення себе і засудження інших.

Людська гордість заснована на образі, приниженні і применшенні.

Гордість — це один із основних чинників диктатури.

Гордість — це одна з головних проблем, з якою деяким народам потрібно боротися.

Гордість, що виявляється у вигляді диктатури, — це єдине головне джерело слабкості наших церков.

Бог ненавидить гордість.

Божественний задум — це взаємозалежність.

Бог мав дуже чітку мету, коли не дав всі таланти і здібності тільки одному пастору.

Це означає, що жоден пастор не може добре впоратися із поставленими перед ним завданнями наодинці.

Робота наодинці завжди призводить до нехтування та ображення членів церкви або до недоглядів у якомусь важливому аспекті церковного керівництва.

Бог навмисне створив нас так, що поодинці ми не впораємося.

Божий задум — це групове керівництво. Ефесян 4:11.

Така команда, що функціонує в єдності та гармонії, може задіяти у служінні всю церкву. Ефесян 4:12

Коли церква перетворюється із глядачів на активних учасників, то вся вона в славі досягне цілковитої повноти, як задумав Христос. Ефесян 4:13

Коли наші діти чинять неправильно, вони не хочуть бути з батьками, вони хочуть сховатися, хочуть бути на самоті.

Коли сваряться чоловік із жінкою, коли кожен думає, що правда на його боці, тоді руйнується смиренність і підноситься гордість.

А результатом стає холод у взаєминах.

Кожен хоче йти своїм шляхом.

Чоловіки зазвичай висловлюють це словами: «Дай мені спокій!»

Як нам буває боляче і шкода, коли є якісь негаразди в подружньому житті у сина чи в доньки.

Нам дуже боляче, тому що глибоко в собі ми відчуваємо, що в хорошому і гарному шлюбі повинні бути мир, єдність, глибокі близькі стосунки.

І в той же самий час ми часто відчуваємо труднощі у своїх особистих відносинах.

Часто взаємини — це один із **найнеобхідніших** елементів нашого життя, який нам потрібно розвивати, плекати, прикрашати, робити ефективним.

Це справа цілого життя.

Для пасторів бажання бути наодинці є доволі широко розповсюдженим.

Відносини з дияконами звичайно підтримуються на мінімальному рівні, за природою своєю вони нагадують бізнес-відносини.

Нерідко пастори хочуть звести свої стосунки з обласним пресвітером до мінімуму.

Обласні пресвітери хочуть робити все по-своєму і тільки мінімально дотримуватися розпоряджень голови Союзу й часто неохоче беруть участь у тому, чим займається команда головного офісу.

(Простий приклад — багато керівників церкви, як і раніше, не хочуть фінансово допомагати головному офісу! Це небажання допомагати фінансово є лише однією з ознак того, що насправді вам байдуже.

Ви не цінуєте стосунки.

Ви не учасник, а лише споживач).

3) Пастори як квіти у Божому садку

Дорогі мої брати, Бог хоче це повністю змінити. Він хоче, щоб ви, щоб я, ми всі — керівники церкви, керівники в Божому царстві, духовні учасники Його справи — розвивали стосунки.

Бог хоче, щоб ми були взаємозалежні, як квіти і бджоли взаємозалежні в процесі запилення.

Зараз ми говоритимемо про взаємозалежність і взаємини.

Це не те питання, коли одна людина може сказати іншій, як і що потрібно робити.

Це **надто** інтимне питання.

Взаємозалежність і взаємини — це те, що ми разом зможемо лише дослідити.

А потім ті, хто захоче більше уподібнюватися Христові у своєму підході до управління церквою, зможуть почати вправлятися у цьому вдома.

Цар Саул не знав, як бути хорошим керівником. Він не мав групи радників, у нього не було команди, яка могла б йому підказати.

Саул був успішним правителем, але за стилем управління він був диктатором, і зрештою це його згубило.

Давид зібрав навколо себе групу мудрих людей, радників, і, крім того, у нього була група з тридцяти лицарів, які практично втілювали задумане.

Такий підхід зробив Давида залежним від багатьох інших.

У кінцевому підсумку Давид став відомий як людина смирення, і тому Бог підніс його, і він став найкращим керівником єврейського народу.

У Соломона була настільки велика мудрість, що інші просто не могли чим-небудь допомогти.

Однак без команди радників Соломон не тільки занепав себе.

Він зробив гірше, ніж цар Саул, тому що через Соломона розпалася держава.

У Біблії багато йдеться про духовних лідерів і про їхню потребу в радниках.

Ось лише кілька віршів із книги Приповістей, на їхній основі ви можете почати власне вивчення цього питання. Приповісті 11:14, 12:15, 13:10, 15:22, 20:18.

Ці вірші підкреслюють те, що пастору потрібні радники і що вони можуть убезпечити його працю.

У кількох віршах йдеться про війну.

Варто пам'ятати, що основне завдання пастора полягає НЕ лише в проповіді і **не** лише в забезпеченні красивого комфортного богослужіння в неділю.

У пастора як у Божого керівника помісної церкви найбільш важливим завданням є духовна опіка членів його церкви (Псалом 23; Ефесян 4:13). Крім того, завдання пастора полягає в тому, щоб захищати своїх членів церкви (1 Самуїла 17:33-36). Керівництво церкви має допомагати віруючим, які борються з впливом сект, алкоголем, наркотиками, аморальністю, розлученням і т. д., зростати і досягати рівня Ефесян 4:13-16. І тому духовні настанови пасторам щодо ведення війни тут дуже доречні (Ефесян 6:10-18).

4) Божа благодать, як вода, стікає туди, де найнижче.

Але є одна складність у побудові таких стосунків й отриманні поради від інших. **Складність полягає в конфлікті між гордістю і смиренністю.**

У відносинах пастора зі своїми дияконами, помічниками або працівниками конфлікт між гордістю і смиренням відіграє вагому роль.

Перш ніж отримати користь від радників або рекомендацій, даних іншими людьми, ми як пастори повинні з самого початку взяти на себе зобов'язання, що, якщо це можливо, ми відкладемо убік власні почуття, відсунемо власні плани, відмовимось від власних бажань.

Така позиція, таке зобов'язання зробить наше серце і наш дух сприйнятливими до того, що можуть дати інші.

Тоді дух Давида буде у нас, дух смирення, який так сильно любить Господь.

Саме тому Ісус чітко показав Своє прагнення до такої форми керівництва церквою в Івана 13:12-17 та Луки 22:25, 26.

Я переконаний, що ви як пастори хотіли б наслідувати Давида, хотіли б стати успішними, як Давид, і хотіли б мати репутацію, яка була в Давида.

5) Що ж для цього потрібно зробити?

Вам потрібно будувати взаємини, тісні взаємини з дияконами і співпасторами.

У тісних взаєминах розвивається довіра.

Без довіри неможливо догодити і допомогти один одному.

Довіра, мир, єдність будуються через **близькі** особисті стосунки з іншими лідерами вашої церкви.

Стосунки складаються з таких елементів:

Близькості, бути разом — проводити разом багато часу один з одним і в групі.

Уважного вислуховування іншої людини — дослуховування до деталей, виявлення прихованих образ, вислуховування порад і пропозицій.

Відповідати на потребу людини — служіння іншим — задоволення потреб демонструє вашу любов, турботу, молитву і переживання за цю людину.

Любов — це віддавати, любов — це дія, любов — це робити щось для іншої людини, **не** змушуючи її просити про це.

Стосунки також включають:

Прийняття — бажання і прийняття допомоги від інших.

Бажання почути їхні поради, їхню мудрість. Прийняття навіть зауважень.

Бути людиною милосердя — бути надійним із людьми і в стосунках, бути безпечною людиною... наприклад, бути хорошим «сповідником»... реагувати на визнання гріха або протистояти гріху в душі біблійного милосердя, з любов'ю до людини, а не тільки із відразою до гріха...

Це більше, ніж просто добре слухати. Це намагання розвивати в людині довіру, показуючи їй, що ви почувєте її розбите гріхом серце і будете більш зацікавлені в її зціленні, ніж у «виправленні» її гріха.

Бути людиною, про яку знають, що до неї можна звернутися й отримати любов / прийняття / і збудування замість осуду.

Це зробити людям, мабуть, найважче; це природно добре виходить у людини з даром милосердя (іншим важко).

Зломлені люди, що сповідаються у своєму жакливому гріховному житті, повинні почути **«не засуджую й Я тебе»**.

Деякі з вас вже немало пройшли цим шляхом.

/// 5-2а /// Складіть перелік того, яку особисту допомогу ви надавали своїм дяконам. Коли?

/// 5-2б /// Чи є у вас зацікавленість, готовність і бажання докласти нових зусиль, щоб зробити запропоноване дяконами, а не зробити все по-своєму?

Так / ні / ще ні (обведіть свою відповідь)

/// 5-2в /// Із ким із дяконів ви б хотіли почати будувати більш близькі стосунки?

(вказіть ініціали)

/// 5-2г /// Кому з дяконів ми можете допомогти стати більш успішним? _____ (вказіть ініціали), у якій сфері? _____

/// 5-2д /// Які кроки ви робитимете у цьому напрямку? _____

/// 5-2е /// Зі скількома дяконами ви могли б вільно поділитися своїми болями і переживаннями, аби вони могли молитися конкретно за вас? (запишіть кількість)

/// 5-2є /// Скільки служителів довірили б вам свої особисті гроші? (запишіть кількість)

Мої любі брати, я хотів би допомогти вам особливо у застосуванні цих запитань.

Я не можу, я сам лише недопечений українець, чужинець, іноземець.

Але тут серед вас є хороші брати, хороші пастори, які навчилися цій залежності від Бога і від своїх товаришів — лідерів церкви.

Я наведу лише один приклад, але таких прикладів багато. Один пастор побудував сильну церкву в маленькому селі. Цей пастор виходив рано-вранці і молився зі своїми невірними сусідами.

Крім того, він також виховав і підготував багато людей для того, щоб вони були його співпрацівниками.

Цей пастор, що вклав себе в життя чоловіків.

І його церква заснована на чоловіках, які люблять його і прив'язані до нього.

І тепер він має церкву, яку можна передати майбутньому поколінню.

Цей пастор нині вже в солідному віці, але він **добре закінчить справу**.

Я хочу познайомити вас з одним із моїх духовних героїв — Василем Романюком.

Давайте поаплодуємо цьому пастору і скажемо спасибі йому і всім тим пасторам, які чудово працюють зі своїми дяконами.

СЛАВА БОГУ!